

«служби-ты си пѣяль смѣсено и на великій-ть петѣкъ стра-
стни-ты евангелія челъ на бѣлгарскій-ть языкъ. Нѣкои
търци епироты фурунджіе и бакали, както и нѣкой цинца-
ривъ златаръ (куюмджи башія), кои-то живѣяли въ градъ-
тъ и имали вліяніе при управителятъ Каванозоглу, спора-
зумѣли ся съ намѣстникътъ на бѣлгарскій митрополитъ
Г-на Самуила (гъркътъ Самуилъ роденъ въ Фенеръ), и като
подкупили управителятъ, вдигнали преосв. Дионисія и го
испратили на заточеніе въ Свата Гора, а на негово мѣсто
избрали нѣкой калутеринъ биляринъ (врачъ), тѣхенъ съоте-
чественикъ, кой-то былъ испърво лѣкаринъ въ градътъ и го
испратили въ Пловдивъ до рѣченіинъ гъркъ Митрополитъ,
кой-то призоваль Самоковскійтъ владика, та заедно съ
него и съ своятъ Епископъ Лѣфкінскій ржкоположили Ми-
трофана за Агатоникінскій Епископъ. И така съ силата на
управителятъ той дошълъ и ся намѣстилъ въ Митрополіятъ.
Нъ Бѣлгарети като нещяли да го припознаять за законенъ
владика, никой неотиваль при него, даже и въ черковата му
викали жени-ты и дѣтцата фармасонинъ и пр. като знаяли
раскошнѣиъ му и съблазнителенъ животъ. Най-послѣ за-
стѣпили по-първи-ты бѣлгары, та направили общъ жалбъ
до патриархътъ Софронія II., кой-то, види ся, не е ималь
извѣстіе за невинното заточеніе на преосв. Дионисія и ѣз
испратили съ неговійтъ протосингелъ Акакія, родомъ отъ село
Колугерово въ таж каазж, кой-то съ много дарове издѣист-
вуваль да испратятъ отъ патриаршія-та единъ Екзархъ съ
царско повѣленіе, да доведе отъ Свята Гора преосв. Диони-
сія на Епископія-та му, а пловдивскійтъ Митрополитъ Саму-
ила и лѣжеепископътъ Митрофана да заведе въ Цариградъ,
на кои-то нито имѣната сж ся чули отъ тогава. Преосв.
Дионисія бѣлгари-ты съ жени и дѣтца посрѣщналы тър-
жественно извѣиъ градътъ като свой любезенъ отецъ и бла-
годѣтель, кой-то съ нѣкои подарцы ся примирилъ и съ упра-
вителѣтъ. Кога-то пазарджишки-ты Яничари развалили
вторатъ черкова, оковали тоя добрый пастиръ въ жилѣза и
го извѣли вѣнъ отъ градътъ да го убіятъ, та едва съ много
срѣбро и обѣщанія сполучилъ да ся избави отъ свирепство-
то имъ, отъ кое-то въ това время дори и сами-ти управители
Каванозовци отъ страхъ избѣгали въ планиски-ты села.
Така сжщо и въ 1821 год. врѣмя на гъркъ-то възстаніе,